

ZOUFALÁ•Ā•Ā• - VI.

ĀšterĀ½, 01 leden 2013

„Cynický!“ ozvalo se chraplavĀ ve sluchátku. „Brýden Zoufalá!“ Ā™ekla jsem mile. „Co pro vás mohu udĀlat, paní Zoufalá?“ ozvalo se nevrlym tónem, který ne zcela korespondoval se vĀerejší milou nabídkou veĀeĀ™e.

„Kdy máte veĀer hlad, totiĀ¼ Āas?“ vyhrkla jsem a dodala: „na veĀeĀ™i“ nadechla jsem se: „bych vás chtĀla pozvat, totiĀ¼. Jak jsme vám nabouraly s kamarádkou auto a tak!“ dokonĀila jsem kostřbatĀ myšlenku a v telefonu se ozval o poznání nadšenĀjší hlas: „Ā, tak to jste vy! To je skvĀlé, Āe jste se ozvala! Kdy by Vám to vyhovovalo?“ „Zítřa? La Degustation!“ navrhla jsem koketně francouzským pĀ™izvukem, aniĀ¼ bych byĀ v nejmenším vĀdĀla, kde nebo co je restaurace La Degustation. „DobĀ™e, v sedm? Mám pro Vás pĀ™ijet vozem?“ ozvalo se ze sluchátka dovádívĀ a já se pĀ™i vzpomínce na zdemolovanou kapotu Opla zardĀla studem. Dohodli jsme si sraz na sobotní veĀer v sedm hodin u Prašné brány a já se pĀ™istihla, Āe se zaĀínám tĀšit. UĀ¼ léta jsem nebyla na veĀeĀ™i s pĀkným chlapem si liboval v objednávání pizzy a Āíny s roznáškou domĀ a vytáhnout do na romantickou veĀeĀ™i nĀkam do mĀsta byl skuteĀnĀ nadlidský výkon. Váleli jsme se s jídlem u televize a na moje koktejlky ve skĀ™i se pomalu snšel prach.

„Vytunit prsa! Zásada Āislo jedna je vytunit prsa!“ kĀ™iĀela mi do sluchátka angaĀovaná Kamila. Byla to odpovĀĀ na otázku, kde je restaurace La Degustation.

Kamila o sobĀ tvrdí, Āe rozumí muĀ¼Ām. Vzhledem k faktu, Āe v jejím pokoji se kromĀ nĀkolika Āen vystĀ™ídala i nĀ™ada muĀ¼Ā rĀzných vĀkových a váhových kategorií, barev a profesí, na Kamilu bylo v tomto ohledu opravdu spolehnutí. „Vytunit prsa znamená konkrétnĀ co?“ zeptala jsem se zmatenĀ. „Dej mi patnáct minut!“ štĀkla KamĀa do sluchátka a zavĀsila. Za dvanáct minut a padesát sekund stála moje zvrhlá kamarádka v mém obývacím pokoji s umĀlohmotnými Āadry velikosti C a pokoušela se mi je pĀ™icucnout na mé ubohé sportovní poprsí. „To je neviditelná podprsenka! ChtĀla jsem déĀka, ale nemĀli!“ vyprávĀla zaujatĀ korunovaná odbornice na muĀe a zápasila s neviditelnou sponou spínající dva klepající se silikonové polokruhy. Musím uznat, Āe „vytunĀné“ poprsí dalo mým Āerným koktejkám nebývalou eleganci. KonsternovanĀ jsem zahuhlala „A fakt to drĀ¼í? Nespadne mi to do talĀ™e?“ „Já v tom dala i ples ve VídeĀské opeĀ™e!“ zasníla Kamila pĀ™i vzpomínce na dva mĀsíce po boku námĀstka praĀského primátora a ponechala mĀ svému osudu. Šestá hodina odbyla a já hystericky šacovala kosmetické taštiĀky pĀ™i hledání Ā™asenky, pĀ™iĀem jsem si rozpatřila ĀerstvĀ nalakované nehty. Kolem Ātvrt na sedm mi bylo s natĀkou na ofinĀ a okem na punĀoš jasné, Āe se mĀj doprovod bude muset smĀ™it s mým ohromným neakademickým zpoĀdĀním. V 18:40 byl dojem dokonĀ Āerné koktejlky se stĀ™ibným opaskem proklatĀ nízko u pasu. Pod kouĀ™ovými stíny koĀiĀi pohled, koketní patka, dlouhé Ā™etězky splývající do hlubin mého podvodného výstĀ™ihu. ZachvĀla mĀ nervozita! PĀ™i pĀtiminutovém Āekání na taxík pĀ™ed domem vysála klepající se rukou tĀ™i cigarety. Z okna nad mojí hlavou se ozývalo táhlé vytí opuštĀného DrobeĀka, který mi na rozlouĀenou jazykem odlíĀil levé oko.

Z prvotnĀ milého taxiká™e se cestou vyklubal sexuálnĀ frustrovaný úchyl, takĀ¼e jsem celou cestu na NámĀstí republiky kapse kabátu kĀ™eĀovitĀ svírala sprej se slzným plynem. TĀsnĀ pĀ™ed cílem zapípal mobil. Smska od Kamily: „FsmĀj! I kdyĀ¼ bude trapnej!“

Na plácku za prašnou bránou se mi pĀ™i vystupování z vozu vyzula lodiĀka a tak jsem z taxíku vypadla takĀ™ka ĀtyĀ™ech. Zachytila mĀ ruka v koĀenĀ rukavici. Jeho! Záchytný manĀvr se promĀnil v pĀ™átelské potĀ™esení pravici. „Brej veĀír!“ zafunĀla jsem a zabouchla dveĀ™e taxíku. Úchylný taxiká™ se s protoĀenými panenkami rozjel uvĀdomila, Āe v mé pravé ruce, kde obvykle drĀím kabelku, tĀ™ímám jeho velkou dlaĀ. „Kabelka!“ zaĀ™va jsem nepĀ™iĀetnĀ a na jehlách se rozebĀhla za ujĀdĀjícím taxíkem. Taxiká™ si zĀ™ejmĀ prozpĀvoval nĀkterý z úp rapperský songĀ, kterými mĀ hojnĀ obtĀĀoval celou cestu, a tak si zĀ™ejmĀ nevšiml, Āe za ním peláš hysterický mávající paninka na vysokých podpatcích. MĀj zachránce se vrhl do útrobu Starého MĀsta a zastavil ujĀdĀjící taxík vlastním tĀlem. Hotová romantická komedie! „SleĀno Zoufalá, s vámi asi nebude nuda!“ kvitoval mĀj nonšalantní uvĀací trapas s nadšením, kdyĀ¼ mi podával Āerné psaníĀko a já si uvĀdomila, Āe mĀj úĀes vzal spoleĀnĀ s mým sebevĀdomím zbabĀle nohy na ramena. „No, já jsem trochu troublemaker“ sklopila jsem oĀi po vzoru vlkodavího štĀnĀte, jehoĀ¼ obliĀeje tak dobĀ™e znám.

Restaurace La Degustation byla pĀ™ekrásná. Tlumené osvĀtlení lichořtilo mým umĀlym ĀadrĀm, umĀlym Ā™asám i umĀ úsmĀvu a já se cítila víc a víc proklatĀ sexy s kaĀdým dalším douškem francouzského bílého vína. Z pana Cynického se vyklubal pan ÚĀasný, z pana ÚĀasného psycholog a z psychologa Lukáš. Ze mĀ se vyklubala podnapilá hysterka, kdyĀ¼ jsem pĀ™ed pĀlnocí prohrabem kabelky zjistila, Āe jsem bez klĀĀ od bytu. „Musely mi vypadnout v tom taxíku!“ fĀukala jsem zoufale a štrachala v kabelce Āislo na taxiká™e. Lukáš mi elektromagneticky hladil rameno a já se pĀ™istihla, Āe fĀukám tak trochu také proto, aby nepĀ™estával. Taxiká™ nebyl telefon. Doháje! SloĀila jsem hlavu do dlaní a Lukáš mi chvíli poskytoval duševní útĀchu. „Máš kde spát?“ zeptal se hlubokým hlasem a tónem, který absolutně nepĀ™ipouštĀ moĀnost, Āe bych mohla pĀ™espat u nĀj. Po mnoha zkušenostech s muĀi, kterým staĀil jediný drink, aby mĀ svého doupĀte mi LukášĀ v pĀ™ístup neskuteĀnĀ imponoval. „Mám, kamarádka má náhradní klĀ, venĀila mi veĀer psa!“ ujistila jsem ho a na okamĀik mi bylo líto, Āe Kamila ten náhradní klĀ skuteĀnĀ má. RENATA FRANCOVÁ(blog iDNES) (pokraĀování opravdu, ale tentokrát oooooopravdu! uĀ¼ zítřa)

